

# ПРОТОКОЛ

№ 41

гр. Перник, 14.02.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК** в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. Г.  
Съдебни А. ВЛ. ПОЧЕКАЙНА  
заседатели: РОСИЦА Н. МИЛАЧКОВА

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА  
и прокурора А. Бл. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от ВИКТОР Б. Г. Наказателно дело от общ характер № 20211700200371 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:43 часа се явиха:

Подсъдимият В. Д. И. – явява се лично и с адв. Ц..

Подсъдимият Й. В. И. - явява се лично и с адв. Ц..

Окръжна прокуратура Перник – явява се прокурор Д..

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Ц.: Да се даде ход на делото.

**СЪДЪТ**

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО** и го докладва.

На основание чл. 283 НПК прочита събраните на досъдебната фаза на процеса писмени доказателства, а именно: справки за съдимост, копия нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти, документи за собственост на автомобили и извлечение от банкови сметки.

**СЪДЪТ** покани подсъдимия, ако жела да даде обяснения по обвинението на този етап от съдебното следствие.

Подсъдимият В. Д. И.: Желая да дам кратко обяснение, и то е следното. Аз съм давал пари, но не на лихва, помагал съм на много хора, от които никога не съм се възползвал, да ми дават пари с лихви. Има хора, които не ги познавам и не ги знам, които даже не са ми върнали парите. Мога да кажа за къщата, че на тези хора им помогнах доста и после дойдоха и си искаха къщата обратно да си я вземат, и аз им я върнах. Бяха сложили дограма и

керемиди и всичко бяха направили. За апартамента, за Б. мога да кажа, че и на тях доста много им помогнах. Купих го за лично ползване за детето, но те ме измамиха, защото аз внасях до последно по банката парите, които трябваше, а те ми наложиха глоба за кредитни карти и не мога вече да се справя.

СЪДЪТ покани подсъдимият Й. В. И. да даде обяснения, ако желае.

Подсъдимият Й. В. И.: Не желая да дам обяснения.

Прокурорът: Нямам доказателствени искания. Да се приключи съдебното следствие.

Адв. Ц.: Нямам доказателствени искания.

Съдът намери, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което  
**ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРИКЛЮЧВА** съдебното следствие.

**ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.**

Прокурорът: Поддържам обвиненията срещу двамата подсъдими така, както са повдигнати с обвинителен акт. Считам, че всички събрани доказателства, както на досъдебното производство, така и в хода на съдебното следствие по безспорен начин доказват, че подсъдимите са извършили деянията, за които са предадени на съд. По отношение на подсъдимия В. И. са повдигнати обвинения за две престъпления – такова по чл.252 ал.2, вр. ал.1 от НК или така нареченото лихварство и за престъпление по чл.253 ал.5, вр. ал.4, вр. ал.3 т.2, вр. ал.1, вр. чл.20 ал.2 от НК или пране на пари. По отношение на прането на пари събраните доказателства са основно писмени такива, проведеното от този състав съдебно следствие беше съсредоточено основно върху събирането на гласни доказателства за извършеното лихварство, а и това престъпление се явява предикатно по отношение на престъплението пране на пари, т.е. това е престъплението, чрез което И. е генерирал значителен финансов ресурс, който обаче няма законен произход, тъй като парите са получени чрез даване на заем срещу лихва, системно и на широк кръг лица, което е дейност, подчинена на разрешителен режим и запазена от закона единствено за банковите институции. В качеството си на физическо лице В. И. не е притежавал разрешение за извършване на банкови сделки, каквато се явява и даването на заем срещу уговорена лихва. Тук е съществено да се отбележи, че със споразумение, постигнато по НОХ дело № 21/2010г. по описа на ПОС, В. И. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл.252 ал.1 от НК, извършено в периода от м.11.2005г. до м.10.2008г., за което му е било наложено наказание от 1 година ЛС, изпълнението на което е било отложено за срок от 3 години. Това означава, че наличието на предикатно престъпление, от което произхождат паричните средства, вложени в последствие от В. И. в сделките с имущество, които са предмет на обвинението по чл.253 от НК, е доказано с влязла в сила присъда. Независимо от това, в хода на съдебното следствие се събраха достатъчно

доказателства относно обстоятелството, че и след периода, обхванат от влязлата в сила присъда, както и след самото влизане на присъдата в сила, В. И. е продължил с лихварската си дейност. В тази насока са показанията на свидетелите Л. Д. Р., Р. Б. Г., П. Д., К. Д. и М. П. Б., А. Е. Х., И. Г. К., които в съдебно заседание заявиха пред вас, че са взимали в заем от И. различни суми, срещу предварително уговорена месечна лихва, която представлява определен процент от взетата в заем сума и е различна във всеки конкретен случай, подробно описана за всеки от свидетелите в обстоятелствената част на обвинителния акт. Наистина, част от посочените свидетели, първоначално отрекоха да са уговаряли или плащали лихва, но след приобщаване на показанията им, дадени в хода на досъдебното производство по реда на чл.281 ал. 1 и ал.4 от НПК, същите потвърдиха показанията си, включително и в частта за уговаряне и плащане на лихва, като считам, че съдът следва да кредитира приобщените по този ред показания. Тези показания се подкрепят и от показанията на свидетелката В. П., която от 2007г. до 2020г. е живяла на семейни начала с В. И. и потвърждава, че и в периода 2007 – 2012г. подсъдимият се е занимавал с лихварска дейност. С оглед изложеното до тук смятам, че са събрани достатъчно доказателство за това , че в периода от 31.10.2007г. до лятото на 2012г. в гр. П, без съответно разрешително В. И. е извършвал банкови сделки по заем, като за тях се изисква такова разрешение. За да е осъществен състава на чл.252 от НК се изисква да са извършени системно, т.е. повече от 3 пъти поредица от еднородни сделки, същите да са извършени по заем - да представляват източник на доходи за субекта, независимо дали е основен или допълнителен доход. В случая са извършени 7 сделки и същите са представлявали основен източник на доходи за И., доколкото, видно от приетата икономическа експертиза, за инкриминирания период доходите на домакинството от законно установени източници са значително по-ниски от разходите. В следствие на своята дейност В. И. е получил значителни неправомерни доходи в размер на 20 580 лева, както и е причинил вреда на заемателите А. Х. и М. Б. в размер на 90 866,45лв., изразяваща се в загуба на собственост върху недвижимите имоти, които са служили като обезпечение на дадените от И. заеми.

Поради което ще Ви моля да признаете В. И. за виновен в извършването на престъпление по чл.252 от НК и да му наложите наказание ЛС около средния размер, предвиден в закона и глоба, както и конфискация на ½ част от имуществото. По отношение на обвинението по чл.253 от НК. Изпирането на пари най – общо казано има за цел да придаде привидно законен произход на конкретна сума, вещь или имот, които реално са придобити от извършителя чрез престъпление. В конкретния случай, чрез извършваната от него лихварска дейност, В. И., освен парични средства е придобил и правото на собственост или правото на ползване върху голям брой недвижими имоти и автомобили. Това обстоятелство се потвърждава от свидетелските показания на А. Х., А. П., С. С., П. и К. Д.и. За да се придаде привидно правно основание за тяхното придобиване, И. закупил формално част от недвижимите имоти, а

друга част била закупена формално от сина му Й. И., като в полза на В. И. било учредено вещно право на ползване върху недвижимите имоти. Закупуването е формално, тъй като всъщност имотите служели като обезпечение на дадени в заем срещу лихва парични средства и в голяма част от случаите предишните собственици продължили да живеят в продадените жилища и да ги ползват като свои. Всички описани в обвинителният акт сделки с имущество представляват пране на пари, тъй като са сделки с имущество, придобито чрез престъпление, като те създават привидно правно основание за притежаването му от страна на подсъдимите. Последващите сделки със същите имоти и автомобили също представляват пране на пари, тъй като чрез продажбата им обратно на собствениците, които обикновено теглят за това банков кредит, или на трети лица, подсъдимият и неговият син получават парични средства които вече са изпрани, т.е. чисти, тъй като те имат законен произход, който може да бъде проследен, и който може да бъде доказан от подсъдимите. Това е механизмът, по който е извършено прането на пари във всички случаи, в които предмет на сделките са жилища, служещи за обезпечение на дадени заеми. Такива са например случаите с имотите, които са придобити директно в следствие на лихварската дейност на В. И. – например имота, продаден от П. Б., имота, продаден от А. П. и А. П., за който свидетелят П. обясни пред Вас, че не е получил никакви пари при прехвърлянето му пред нотариус, тъй като предишната собственичка на имота, негова роднина, дължала пари на В. И., както и имота, продаден от С. С., с която продажба били погасени задължения на нейния брат към В. И.. По подобен начин, относно имота на Л. Р., при изповядване на сделката пред нотариус лицето, заплатило като капаро половината от продажната цена, всъщност не било вписано в нотариалния акт като собственик, а като такъв бил вписан В. И., тъй като първоначалния купувач имал дългове към него. По същата схема В. И. придобил и имота, собственост на Л. Д., който бил продаден на Й. И., но на В. И. било учредено вещно право на ползване, посредством което той си запазвал възможността за контрол върху разпореждането с този недвижим имот. За начина на придобиване на този имот конкретни данни се съдържат в свидетелските показания на М. С., приобщени по реда на чл.281 ал.1 т.4 от НПК, като свидетелят твърди, че се е принудил да продаде къщата, за да върне на В. И. заем в размер на 2 000 лева, на не е получил никакви пари при осъществената продажба. В останалите случаи, подробно описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, когато предмет на сделката са други недвижими имоти или автомобили, отново имаме пране на пари, тъй като за тяхното закупуване се използват парични средства, придобити от лихварската дейност на В. И., а след последващата им продажба получените парични средства са вече чисти, със законен, проследим и доказуем произход. По отношение на всяка една от описаните в обвинителния акт сделки е налице нотариалния акт за покупко-продажба на недвижимият имот или договорът за продажба на МПС, както и справка от Сектор КАТ ПП при ОД на МВР – П относно регистрираните на

името на обвиняемите автомобили, включваща датата на придобиване и датата на отчуждаване на МПС. По отношение на всеки от имотите и всяко от МПС-тата е налице изготвена от вещо лице пазарна оценка към момента на осъществяване на сделките, която е посочена и в обвинението, тъй като е ноторно известно че с цел спестяване на държавни такси, повечето сделки с недвижими имоти и МПС се изповядват на занижени цени, обикновено данъчна оценка, а не на реалните пазарни цени. Изводът, че подробно описаните в обстоятелствената част на обвинителния акт имоти и автомобили за закупени с парични средства, които са с произход от лихварската дейност на В. И., следва от изготвената по делото комплексна експертиза, съгласно която за всяка една от годините, включени в обвинението по чл.253 от НК по отношение на двамата обвиняеми, е установено, че приходите на тях и техните семейства от законно установени източници са многократно по-ниски от разходите, които двамата са извършили за закупуване на посочените имоти и вещи. Моля да приемете, че всички описани в обвинителния акт сделки с имущество осъществяват състава на чл.253 ал.5, вр.ал.4, вр. ал.3т.2, вр. ал.1 от НК, тъй като представляват сделки с имущество, придобито чрез престъпление, извършени са повече от 2 пъти, като стойността на имуществото е в особено големи размери – 440 358,20 лева, както и че представлява особено тежък случай по смисъла на чл.93 т.8 от НК. Поради което предлагам да наложите на В. И. наказание лишаване от свобода около средния размер, предвиден в закона, както и кумулативно предвидената глоба, също в среден размер. На основание чл.23 от НК моля да определите по отношение на В. И. едно общо наказание ЛС, което подсъдимият да изтърпи ефективно, при първоначален режим, определен в зависимост от определения от вас размер на наказанието, да му наложите наказание глоба около средния размер, предвиден в закона, а също и конфискация на  $\frac{1}{2}$  част от имуществото му. На основание чл.68 ал.1 от НК моля да приведете в изпълнение и наложеното на В. И. наказание от 1 год. ЛС, което е било отложено с изпитателен срок от 3 години, със влязлото в сила споразумение от 2010г., тъй като инкриминирания период и по двете предявени на И. обвинения обхваща периода на установения от съда изпитателен срок. За извършено престъпление по чл.253 ал.5, вр. ал.4, вр.ал.3, т.2, вр. ал.1 от НК е обвинен и Й. И., син на В. И.. По отношение на обективната страна на сделките, при които Й. И. е придобил имотите, служещи за обезпечение на дадените в заем срещу лихва суми, както и останалите имоти и автомобили, важи изложеното по-горе. В случая основното е знаел ли е Й. И. или поне предполагал ли е, че тези имоти са придобити чрез престъпление от неговия баща и в случая отговорът е да, знаел е, като този отговор се извлича от наличието на влязла в сила присъда за престъпление по чл.252 от НК по отношение на В. И., за която неговия син очевидно е знаел. Също така Й. И. е знаел и обстоятелството, че баща му не работи, но въпреки това разполага с големи суми пари. Поради което считам за доказано, че Й. И. е бил запознат с лихварската дейност на баща си, поради което участието му като купувач на

недвижимите имоти представлява сделка с имущество, за което е знаел или предполагал, че е придобито чрез тежко умишлено престъпление, каквото е лихварството. Такива сделки представляват и всички извършени от него покупки и продажби на автомобили, доколкото от приетата комплексна експертиза е установено, че за инкриминирания период доходите на Й. И. и на неговото домакинство са изключително ниски, в някои години са дори под минимума, необходим според НСИ за издръжката на домакинството, поради което и паричните средства, с които той е закупувал автомобилите, очевидно са му били предоставени от неговия баща и същите са с произход от неговата лихварска дейност. Обвинението срещу двамата обвиняеми е повдигнато в условията на съизвършителство, тъй като при всички сделки с недвижими имоти, включени в обвинението срещу Й. И., последния участва като подставено лице, като той става формален собственик на имота, извършвайки сделка с имущество, придобито чрез престъпление, а реалния собственик, който дава парите – В. И., прикрива действителните права върху имущество, което също е една от формите на изпълнителното деяние по чл.253 от НК, като придобива вещно право на ползване върху имотите. За това, че В. И. е действителния собственик на недвижимите имоти доказателства се съдържат в свидетелските показания на всички продавачи на недвижимите имоти, които ясно заявяват, че са уговаряли условията на продажбите с В. И. и от него са получили плащането, но при нотариуса като купувач се е явявал неговия син Й..

Поради което моля да признаете Й. И. за виновен съобразно повдигнатото му обвинение и да му наложите наказание ЛС под средния размер, предвиден в закона, при условията на чл.66 от НК, както и предвидената глоба под средния размер.

Адв. Ц.: На всички ни е известно, че политиката, по отношение именно на това престъпление по чл. 252 НПК коренно се промени в последните години. В този си вид чл. 252 НПК не може да се приема за престъпление по отношение на физическите лица, тъй като те никога не могат да получат лиценз за банкова дейност, тъй като такъв лиценз се дава само на юридическо лице. Лихварство може да има единствено, когато се раздават по този начин средства, които са набрани по съвсем друг начин, а именно: така както ги набира банката от влогове, но не и лични средства. Същото е мнението и на управата на БНБ. Още в началото на процеса ние възразихме, че коли, които колегата Михайлов преди е искал ОС- Перник да наложи възбрана на това прословуто споразумение от 2010 г., което изчезна без следа, никъде не е описано за кои деяния, какво е извършено там и за какво е осъден В.. Тези 6 броя коли отново фигурират в този обвинителен акт показва, че има преплитани и прокуратурата не можа да докаже, че в онова разследване и споразумение тези недвижими или движими вещи са били включени или изключени. Първото обвинение е от 2007 г. Прокуратурата действа по един и същи начин, иска от всички нотариуси от региона да се покажат за съответното лице и неговите близки и роднини какви сделки са

извършвани с леки автомобили или имоти. Така щеше да стане и с апартамента на семейството. Такова нещо не можаха да докажат, ние възразихме, направихме искане и за отпадане по давност на тези престъпления, тъй като е изтекъл предвидения от закона срок. Говорим за престъпление, но никъде в целия обвинителен акт, не е посочено, че има продължаване на престъплението. Не мога да приема, че такива доказателства могат да бъдат включени и променят квалификацията и основния състав на чл. 252 НПК. Необяснимо ми е как се изчисляват всички тези щети и едни елементарни обяснения да се вменяват във вина на В.. Посочено е в обвинителния акт, че през 2007 г. синът на А. Е. искал пари, бил взел сумата от 10,000 лв. от В. И., за да му оправи задълженията. Той е бил доведен от свидетел, който беше разпитан в едно от последните заседания, където се видя, че той е дошъл и е предложил къщата в гр. Радомир да бъде купена за сумата от 17,500 лв. В. се е съгласил да купи къщата за тази сума, направено е прехвърлянето. Той с него повече не е имал никакви допирни точки. След време негов роднина дошъл и му предложил да купят обратно къщата, В. няколко пъти е ходил на нея и видял, че всичко е било ограбено и се съгласява да я продаде на същата цена, на роднина. Прокуратурата измисля факти и действия, които няма как да бъдат извършени. По отношение на второто обвинение за апартамента, който М. Б. е продал на В. И.. Те са взели кредит от банката и е направена ипотека върху този апартамент, но се могли да го изплащат и са решили да прехвърлят апартамента на В., за да може той да продължи да го изплаща на банката а те да вземат тази част, която вече са дали. Това била уговорката им. При ипотеката, когато е отпусната е имал карта с 5000 лв., които М. Б. си е харчил сам парите, а В. е изплащал сам. Банката разваля сделката и няма как В. да участва и да наследява апартамента. След като никъде в обвинителния акт няма повдигнато обвинение в условията на чл. 26 НПК, не виждам как всичко това да е станало в непродължителен период от време. Това според мен е продължителен период от време съобразно съдебната практика. Като отпаднат тези две обвинения те следва да бъдат квалифицирани по ал. 1, тъй като е незначително. Давал 400 лв., за това че съпругът на свидетелката бил прихванал бонусите, не искали да го приемат, тъй като нямал застраховка. Това са незначителни пари и не мога да разбера как след това всички тези автомобили, които в някаква сложна схема, са придобити, прехвърляни, с някаква сума, която едва ли надхвърля 1000 лв. Това го има и със свидетелските показания. Неговият син има обвинение за пране на пари, той не е знаел за нито една от тези сделки, всички тези неща могат да бъдат обект на разследване от страна на данъчните власти, които да потърсят дали всички данни и конфискации са плащани при тези сделки. Смятам, че прокуратурата в нито един момент и с нито едно доказателство не успя да ме убеди, че В. и синът му са извършили някакво престъпление, независимо дали лихварство или пране на пари. Смятам, че трябва да ги оправдаете и двамата по повдигнатите им обвинения.

СЪДЪТ дава последна дума на обвиняемия В. И..

Обвиняемият В. И.: Не се чувствам виновен. Никога не съм извършвал нищо незаконно.

СЪДЪТ дава последна дума на обвиняемия Й. И..

Обвиняемият Й. И.: Аз не съм извършил престъпление. Нещата, които съм придобил от баща ми са дарение, не съм лихвар.

Прокурорът: Относно твърденията, че няма обвинение по чл. 26 НПК, то е така, тъй като никъде не се твърди, че престъплението е продължено. Престъплението лихварство е продължено не се квалифицира по чл. 26 НПК. Относно твърденията за промяна на практиката по отношение на престъплението по чл. 252 НПК, налични са едно или решения до момента на Върховен съд, но константната практика за момента не е променена със задължително тълкувателно решение. Преценката е на съда, но преобладаващата за момента практика е, че тези деяния са престъпление по чл. 255 НПК. Налице е престъпление по отношение на чл. 253 НК, тъй като имаме влязла в сила присъда по отношение на В. И. за извършена от него лихварска дейност. Тази присъда е влязла в сила, тя не може да се промени от промяната на съдебната практика. По отношение на сумите, за които става въпрос за прането на пари прокуратурата не твърди, че при прането на пари сумите са само за лихварската дейност по настоящия обвинителен акт. Сочи се, че е налице и предходна лихварска дейност, където също са били генерирани парични средства, така че това е по отношение на обвинението по чл. 253 НПК. Част от продажбите на недвижими имоти и на МПС-та са пране на пари, тъй като тези вещи са придобити чрез престъпление, защото първоначалното им купуване е престъпление по чл. 253 НПК. Всички обвинения са доказани по един несъмнен начин и ще Ви моля да признаете подсъдимите за виновни.

СЪДЪТ дава последна дума на обвиняемия В. И..

Обвиняемият В. И.: Нямаме придобити вещи. Невинен съм, моля да бъда оправдан.

Обвиняемият Й. И.: Невинен съм. Моля да бъда оправдан.

Съдът се оттегля на съвещание.

Заседанието завърши в 14:40 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_



